

THE FRENCH DIPLOMACY AND THE GERMAN COLONIAL REVISIONISM

Viorel CRUCEANU*

Rezumat. Revizionismul colonial german, de la sfârșitul anilor '30, s-a dovedit o provocare subtilă. Germania avea interesul să testeze reacțiile Angliei și Franței. De aceea, regimul național-socialist a procedat cu prudență, încurajând manifestările neoficiale (precum cele ale „**Ligii coloniale germane**”, conduse de bătrânul general von Epp). Dacă Anglia, inclusiv la nivel oficial, manifesta înțelegere, în schimb Franța era extrem de ostilă oricărei forme de retrocedare colonială. Prin urmare, diplomația franceză a cules numeroase informații de la reprezentanții săi acreditați la Berlin și Londra, în special în perioada octombrie 1937-octombrie 1938. Din luna noiembrie 1938, **Quai d'Orsay** a realizat că problema colonială a reprezentat doar **un exercițiu de retorică** al germanilor. Confirmarea a venit și după fatidica zi de 22 iunie 1940, când Germania victorioasă nu a manifestat nici un fel de pretenții coloniale.

Abstract. The German colonial revisionism, at the end of 1930s, proved to be a subtle challenge. Germany wanted to see the reactions of England and France. That is why, the nationalist-socialist regime behaved carefully, encouraging the unofficial manifestations (such as the ones of “The German Colonial League”, ruled by the old general von Epp). Unlike England, which proved to be understanding, France was extremely hostile to any kind of colonial retrocession. Therefore, the French diplomacy gathered numerous information from its representatives approved in Berlin and London, especially between October 1937 – October 1938. Since November 1938, **Quai d'Orsay** realized that the colonial problem had represented only a **rhetorical exercise** of the Germans. The confirmation also came after the fatidic day of 22 June 1940, when the victorious Germany did not show any colonial requests.

Keywords: colonial revisionism, von Epp, England, France, Germany, Oswald Pirow, Africa.

Owing to some factors which are related to its own history, Germany manifested late colonial requests. That is why its presence in Africa was limited to a reduced number of territories: **Togo** in West Africa, **Cameroon** on the central-west side, **Tanganyika** and **Ruanda-Urundi** in East Africa and the possession **South-West Africa** (the present day Namibia).

At the end of World War II, as a consequence of its defeat, Germany was forced to give up the colonial empire¹. Its former possessions were redistributed to

* National College „Vasile Alecsandri”, Bacău.

¹ Vezi art. 119 al Tratatului de pace de la Versailles, în *Relații internaționale în acte și documente (International Relationships in legal papers and documents)*, vol. I (1917-1939), București,